

Nr 27.

Af herrar **Bogren** och **Carlson** i Herrljunga, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående rätt för pensionerad järnvägspersonal att erhålla fribiljetter.*

Personalen vid Statens järnvägar åtnjuter för sitt arbete dels kontant lön, och dels förmånen af ett begränsadt antal fria resor för sig och sitt husfolk, samt fri transport af lifsförnödenheter å Statens järnvägar. Ordinarie tjänsteman erhåller vid afgang ur tjänsten 70 % af innehafd lön i pension, men de naturaförmåner han jämte kontant lön uppburit, förlorar han helt och hållet vid afskedstagandet. Det kan synas rättvist, att pensionären äfven erhöle som pensionsrätt någon liten del af den förmånen, de fria resorna och fraktfrihet å Statens järnvägar tillskyndat honom, som ordinarie tjänsteinnehafvare. Redan vid 1898 års riksdag väckte hr A. F. Broström motion, hvori han hemställde om skrifvelse till Kungl. Maj:t, angående rätt för pensionerade tjänstemän och betjante vid Statens järnvägar till ett visst antal fribiljetter för resa å Statens järnvägar för egen del och för sina hustrur. I enlighet med statsutskottets förslag afslogs motionen. Sedan Kungl. Maj:t år 1904 afslagit järnvägsstyrelsens hemställan om ett visst antal fribiljetter för med pension afgangna tjänstehafvare vid Statens järnvägar, inlämnade ett antal af dessa år 1907 en petition till Kungl. Maj:t med underdånig framställning i ärendet. Järnvägsstyrelsen tillstyrkte petitionärernas anhållan, hvilken dock af Kungl. Maj:t afslogs. Sedan har ärendet dragits inför Riksdagen åren 1909 och 1910 af hrr Camitz och Berglund, hvilka nämnda år i ärendet motionerat i Andra kammaren och därvid hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes verkställa utredning huruvida och i hvad mån pensionerad järnvägspersonal bör erhålla fribiljetter samt därefter vidtaga de åtgärder, hvartill utredningen kan föranleda. Båda åren behandlades denna motion af Andra kammarens 3:e tillfälliga utskott, hvilket bågge

gångerna tillstyrkte motionen. Det ansågs billigt, att sådan pensionär erhöles 2 fria resor fram och åter samt 2 resor äfvenledes fram och åter mot vanlig truppbiljett årligen. Detta dessmera, som en del högre järnvägsmän som pensionärer åtnjuta fribiljetter för resor å statsbanorna i mycket stor utsträckning. Utskottet af år 1909 gifver så goda skäl för sitt tillstyrkande, att vi torde blott behöfva hänvisa till dess utlåtande, som återfinnes i 1909 års riksdagshandlingar, 8 samlingen, 2 afd. nr 3. På grund af den där anförda motiveringen och hvad vi ofvan anført få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes verkställa utredning huruvida och i hvad mån pensionerad järnvägspersonal bör erhålla fribiljetter samt därefter vidtaga de åtgärder hvar till utredningen kan föranleda.

Stockholm den 22 januari 1912.

Oscar Bogren.

Herm. Carlson.

Nr 28.

Af herr **Juhlin**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående ändrade bestämmelser rörande abonnemangs- och samtalsafgifter vid telegrafverkets telefonväsen.

Bland statens många affärdrifvande verk intager Telegrafverket med sitt stora telefonnät ett framstående rum. För år 1912 beräknas verket lämna ett öfverskott af Kr. 4.525.000:—. En betydande del af detta öfverskott torde nog härflyta från verkets telefonväsen. Telefon har blifvit ett nästan oundgängligt kommunikationsmedel såväl i stad, som på landsbygd; den har trängt fram till landets mest aflägsna delar och